

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/60/2022                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5314210382                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.04.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Terézia Mecelová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:5314210382.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ T. W., narodenej XX. Y. XXXX, J., J.O. XXXX, Č. G., zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Čadca, Potočná 2835/1A, IČO: 36 866 849, 2/ T. L., narodeného XX. U. XXXX, U., Ř. XX, Č. G., 3/ Y. L., narodeného XX. Y. XXXX, U., Ř. XX, Č. G., 4/ I. L., narodenej XX. K. XXXX, U., Ř. XX, Č. G. a 5/ O. W., narodenej XX. U. XXXX, O.Ř., B. XX, Č. G., proti žalovanému N.. G. G., narodenému XX. B. XXXX, L., G. XX, zastúpenému splnomocnenkyňou STEHURA & partners, v.o.s., Čadca, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 47 246 863, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenom pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7C/248/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2020 sp. zn. 6Co/207/2019, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Žalobcom 2/ až 5/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. decembra 2018 č. k. 7C/248/2014-246 I. žalobu zamietol; II. žalovanému priznal voči žalobkyni 1/ nárok na náhradu trov konania a III. žalovanému voči žalobcom 2/ až 5/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie rozsudok právne zdôvodnil ust. § 124 a § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zákonov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 11 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“). Vecne dôvodil, že výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností sa stal žalovaný na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Čadci, ktorý potvrdil, že žalovaný nadobudol 1. januára 2002 vydržaním vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam a to aj na základe písomného súhlasu T. L.W., ako jednej z podielových spoluvlastníčok, ktorá výslovne svojím podpisom potvrdila a dala súhlas žalovanému na vydanie rozhodnutia podľa § 11 zákona č. 180/1995 Z. z. o

potvrdení nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Zároveň vyhlásila, že má vedomosť o tom, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti užíval viac ako 10 rokov nerušene a dobromyseľne. Žalobu považoval za nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s § 257 CSP.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobkyne 1/ uznesením z 30. júna 2020 sp. zn. 6Co/207/2019 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval prinajmenšom za predčasné).

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. d) CSP (v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie) a § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa 1/ uviedla, že žalovaný podal dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Zároveň sa v krátkosti vyjadrila k dovolacím dôvodom. Dovolanie žalovaného navrhla zamietnuť.

5. Žalobcovia 2/ až 5/ dovolací návrh nepodali.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné podľa § 447 písm. c) CSP odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie dovolanie prípustné.

7. Najvyšší súd viackrát (viď napríklad rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Žalovaný vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 420 písm. d) a f) CSP. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a) až f) CSP.

10. Prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

12. V súvislosti s podaným dovolaním žalovaného smerujúcim proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bola vrátená vec na ďalšie konanie dovolací súd poukazuje taktiež na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 CSP.

13. Napokon dovolací súd zdôrazňuje, že samotná povaha uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane právnej argumentácie (právna stránka veci) a práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

14. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanému dovolaciemu dôvodu.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.